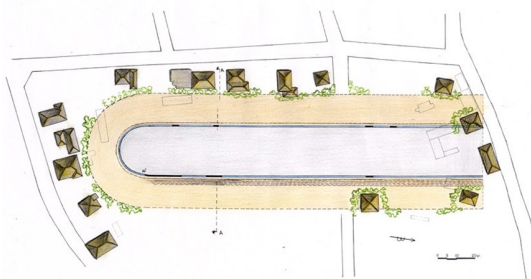

Αρχαίο Στάδιο Δίου

Το στάδιο του Δίου σχετίζεται με τα «εν Δίω Ολύμπια». Η τέλεση αυτών των αγώνων πιστοποιείται και από επιγραφή που ήταν σημμένη στο τέμενος του Ολυμπίου Διός (4ος π.Χ. αι.), όπου αναφέρονται γυμνικοί και σκηνικοί αγώνες που τελούνταν στο στάδιο και στο θέατρο του αρχαίου Δίου.

Η χρονολόγησή του στηρίζεται σε ένα μεγάλο αριθμό νομισμάτων, τα οποία βρέθηκαν κατά την ανασκαφή. Αντιπροσωπεύονται με νομίσματα σχεδόν όλοι οι Μακεδόνες βασιλείς, από τον Αλέξανδρο Α' (498-454 π.Χ.) έως τον Φίλιππο Ε' (238-179 π.Χ.).

Κατασκευάστηκε έξω από τα τείχη της πόλης σε άμεση σχέση με τα ιερά και το θέατρο σε ένα έδαφος ελαφρά επικλινές, με κατασκευές σχεδόν αποκλειστικά χωμάτινες.

Διατήρησε σε όλη τη μακρόχρονη πορεία της ζωής του, έως τη διακοπή της λειτουργίας του στα ρωμαϊκά χρόνια, την αρχική χωμάτινη μορφή του.

Παρά την λιτότητα της κατασκευής και την ευτέλεια των υλικών του, ήταν στο σύνολό του μια μνημειακή και συγχρόνως απόλυτα λειτουργική κατασκευή, η οποία επιβίωνε τόσο με το μέγεθός της, όσο και με την απόλυτη ένταξή της στο περιβάλλον, καθώς αποτελούσε μια απλή διαμόρφωση του φυσικού εδάφους.

ΔΙΑΖΩΜΑ

ΜΑΘΗΤΕΣ ΞΕΝΑΓΟΙ ΣΤΑ
ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ

Πηγές

- * Σωματείο Διάζωμα
- * ancienttheater.culture.gr
- * theancientwebgreece.wordpress.com
- * makthes.gr

Αρχαίο Δίον

Στο νομό Πιερίας, κοντά στην πόλη της Κατερίνης, βρίσκεται το αρχαίο Δίον. Στην αρχαιότητα η περιοχή ήταν τόπος λατρείας του Δία, από τον οποίο πήρε το όνομά της η πόλη που χτίστηκε στους πρόποδες του Ολύμπου.

Σήμερα τα ίχνη της αρχαίας πόλης ξεπροβάλλουν μέσα στο πανέμορφο φυσικό τοπίο, σ' έναν χώρο που έχει πλέον διαμορφωθεί σε οργανωμένο αρχαιολογικό πάρκο 1500 στρεμμάτων.

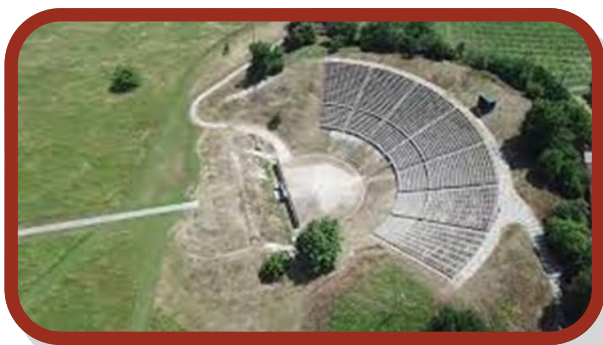
3^ο
Γενικό
Λύκειο
Ευόσμου

Διον η πόλη του Δία

Η ιστορία του Δίου, σύμφωνα με τον Θουκυδίδη, ξεκινά το 424 π.Χ. ως ένας μικρός οικισμός γύρω από το ιερό του Δία. Η εικόνα του άρχισε να αλλάζει στα τέλη του 5ου αι. π.Χ., όταν ο βασιλιάς Αρχέλαος, καθιέρωσε τα εν Δίω Ολύμπια, αφιερωμένους στο Δία και στις Εννέα Μούσες. Διαρκούσαν εννέα μέρες, μία για κάθε Μούσα, γίνονταν κάθε φθινόπωρο και περιλάμβαναν αθλητικούς και δραματικούς αγώνες. Στα τέλη του 4ου αι. π.Χ., την εποχή του βασιλιά Κάσσανδρου, το Δίο είχε εξελιχθεί σε μία πόλη με ισχυρά τείχη και δημόσια κτήρια.

Η πόλη δέχτηκε επίθεση και καταστράφηκε από τους Αιτωλούς το 219 π.Χ., όμως λίγο αργότερα ξαναχτίστηκε από τον Φίλιππο Ε'. Στα ρωμαϊκά χρόνια δεν έχασε την ακτινοβολία του, αλλά εξακολούθησε να αναπτύσσεται. Τελικά η πόλη εγκαταλείφθηκε τον 5ο αι. μ.Χ. και έμεινε θαμμένη κάτω από το χώμα και την ποκνή βλάστηση μέχρι το 1928, όταν ξεκίνησαν οι πρώτες ανασκαφές.

Ελληνιστικό Θέατρο Δίου

Βρίσκεται στα δυτικά του ιερού του Δία, έξω από τα τείχη της αρχαίας πόλης, και χτίστηκε από τον Φίλιππο Ε' στα τέλη του 3ου αι. π.Χ. Φιλοξενούσε τους δραματικούς αγώνες των Ολυμπίων του Δίου. Στην ίδια ακριβώς θέση υπήρχε, εξάλλου, και ένα αρχαιότερο θέατρο των κλασικών χρόνων που καταστράφηκε από τους Αιτωλούς το 219 π.Χ. Εκεί ο Ευριπίδης παρουσίασε για πρώτη φορά στα τέλη του 5ου αι. π.Χ. τις τραγωδίες του «Αρχέλαος» και «Βάκχες». Όταν το αρχαιότερο θέατρο καταστράφηκε, τη θέση του πήρε το ελληνιστικό θέατρο που βλέπουμε σήμερα.

1. Κοίλο	11. Περικτός
2. Ορχήστρα	12. Θεολογείο - Διατεγία - Σκοπή
3. Περιμετρικός αποχετευτικός αγωγός	13. Μηχανή - Γέρας
4. Πάροδος	14. Αιώρα
5. Κτίριο σκηνής	15. Αιυλία
6. Προσκήνιο	16. Χαράματα κλίμακα
7. Λογείο	17. Θύρα προσκήνιου
8. Παρασκήνιο	18. Πανακίδες ή καταβλήματα
9. Βασιλική θύρα	19. Κεραινοσκόπειο
10. Θύρα	20. Στάδι

Η σκηνή

Από τη σκηνή του θεάτρου σήμερα σώζονται μόνο τα θεμέλια. Ωστόσο, μετά από συστηματική ανασκαφή και έρευνα, οι μελετητές κατάφεραν να σχεδιάσουν μια αναπαράσταση της σκηνής, που δείχνει πώς περίπου θα έμοιαζε στα ελληνιστικά χρόνια.

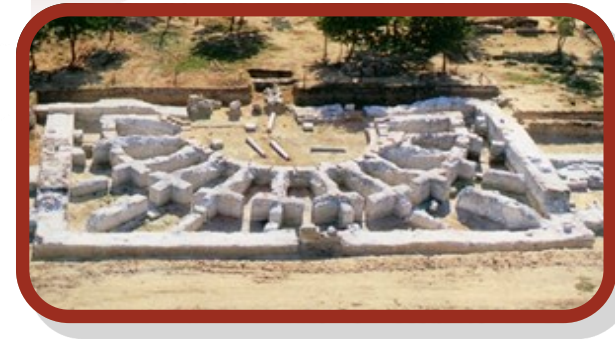
Η ορχήστρα

Η ορχήστρα του θεάτρου ήταν και στην αρχαιότητα στρωμένη με χώμα, όπως και σήμερα. Έχει διάμετρο 26 μέτρα και το σχήμα της είναι λίγο μεγαλύτερο από ημικύκλιο. Στην ορχήστρα έφτανε κανείς από τις παρόδους, τους δύο διαδρόμους που υπήρχαν ανάμεσα στη σκηνή και το κοίλο.

Το κοίλο

Το κοίλο του θεάτρου βρίσκεται πάνω σε ένα μικρό ύψωμα, το οποίο δεν είναι φυσικό, αλλά σχηματίστηκε τεχνητά με τη συγκέντρωση μεγάλου όγκου χώματος και χαλικιών. Αυτή η λύση εξυπηρέτησε την ανάγκη να χτιστεί το θέατρο στο επίπεδο έδαφος της συγκεκριμένης τοποθεσίας. Η κατασκευή του, λοιπόν, διαφέρει σε σχέση με τα περισσότερα αρχαία ελληνικά θέατρα που χτίζονταν στις πλαγιές φυσικών λόφων. Οι αρχιτέκτονες του μάλιστα είχαν τη δυνατότητα να του δώσουν βορειοανατολικό προσανατολισμό, ώστε να έχει περισσότερο φως και αέρα. Το κοίλο στην αρχαιότητα ήταν ψηλότερο και χωρούσε 8.000 θεατές.

Ρωμαϊκό Ωδείο Δίου

Το Ρωμαϊκό Ωδείο Δίου κτίστηκε στα τέλη του 2ου μ.Χ. αι. Ήταν μια στεγασμένη θεατρική αίθουσα πολλαπλών χρήσεων για 400 περίπου θεατές, ορθογωνική εξωτερικά, με ημικυκλική διάταξη καθισμάτων στο εσωτερικό και υποστυπώδες προσκήνιο, στην οποία μπορούσαν να πραγματοποιηθούν διάφορες εκδηλώσεις, όπως απαγγελία, μουσική, χορός, μικρές θεατρικές παραστάσεις, παντομίμα, διδασκαλία κ.λπ.

Οι Ρωμαίοι για να κατασκευάσουν το κτίριο του ωδείου και ολόκληρο το συγκρότημα των θερμών, κατεδάφισαν προϋπάρχοντα ελληνιστικά κτίρια και μέρος του ελληνιστικού τείχους της πόλης, και άρχισαν να κτίζουν τους τοίχους του θεμελίου, μπαζώνοντας συγχρόνως την περιοχή με φερτό χώμα.

Από τη μελέτη των ανασκαφικών δεδομένων προκύπτει ότι το κτίριο καταστράφηκε από ισχυρό σεισμό, όπως δείχνουν μεγάλες ρωγμές στους τοίχους. Την καταστροφή του σεισμού ολοκλήρωσε μεγάλη πυρκαγιά. Από τότε το μεγαλύτερο μέρος του κτιρίου δεν ξαναχρησιμοποιήθηκε καθώς η κεκλιμένη διαμόρφωση του κοίλου δεν έδινε τη δυνατότητα διαμόρφωσης οριζόντιων διαπέδων.

Από το 1977-78 που έγινε η ανασκαφή του, έμεινε σε κατάσταση ερειπίου, με ανοιχτές όλες τις κατασκευές των τοίχων του, εκτεθειμένες στα νερά της βροχής, με αποτέλεσμα την επιτάχυνση της φθοράς του. Επίσης το κλίμα της περιοχής, το οποίο είναι υγρό και θερμό το καλοκαίρι και ψυχρό το χειμώνα, συντέλεσε στη χειροτέρευση της κατάστασής του και στην ανάπτυξη βλάστησης. Η επέμβαση επομένως στο μνημείο θεωρείται αναγκαία τόσο για λόγους προστασίας όσο και για λόγους αισθητικούς και διδακτικούς.